

BROJ 4.

15. JUL 2025.

njuzleter

NOVA AKROPOLA

Umetnost treba da izrazi ono najbolje u čoveku i ono najbolje što čovek preuzima od Univerzuma čiji je deo.

www.nova-akropola.rs

Lepota je prisutna, u Prirodi ili u
umetnosti, tamo gde postoji izraz delića
božanske misli.

N. ŠRI RAM

SADRŽAJ

- Umetnost i umetnik 4
Delija Steinberg Guzman
- Dva lica lepote 8
Gordana Čumić
- Najviše planine 10
Daliborka Kiković
- Šta je novo u Novoj Akropoli?
U Srbiji 12
- Šta je novo u Novoj Akropoli?
U svetu 13
- Predstojeći događaji 14
- Matematika u Prirodi 15

IMPRESUM

IZDAVAČ:

NOVA AKROPOLA SRBIJA

kulturno udruženje

imejl: info@nova-akropola.rsveb: www.nova-akropola.rs

ADRESA

NOVA AKROPOLA | Srbija

Brankova 24, 11000 Beograd

065 82 12 384

RADNO VREME:

PON– ČET 18 h–21 h

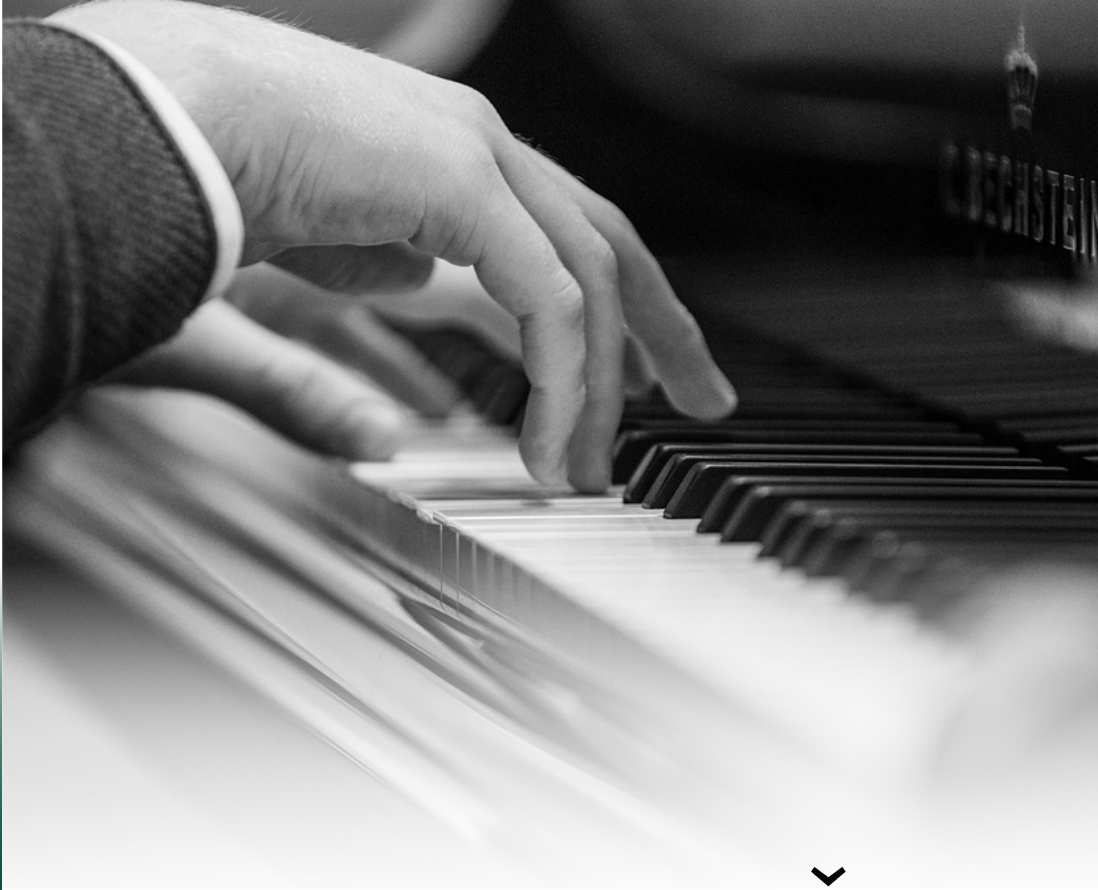
UREDNIŠTVO:

Glavni urednik: Daliborka Kiković**Urednici rubrika:** Jasna Glišić,

Marko Čumić, Oliver Kiković

Lektura: Marija Brzić**Tehnički urednik:** Vojislav

Bogdanović

UVODNA REČ

Kada se pomene reč umetnost, najčešće pomislimo na pevanje, sviranje ili slikanje, ponekad na književnost ili glumu, ali veoma retko pomislimo na život kao na umetnost.

U srpskom jeziku ova reč potiče od glagola *umeti*, u smislu znanja i sposobnosti da se nešto uradi. U starijem jeziku izraz *umetnik* se koristio upravo za nekoga ko zna, ko ume, ko je vešt ne samo u kreativnom, već i praktičnom smislu. U nekim slovenskim jezicima izraz za umetnost je *iskustvo*.

U poslednjih nekoliko vekova umetnost je pretrpela velike promene, prvenstveno kada se postavi pitanje pokretača umetničkog izraza: od službe bogu u srednjem veku i renesansi, do određene vrste društvenog aktivizma u današnje vreme.

Međutim, kako je umetnost uvek neko *umeće*, zar ne bismo i život mogli posmatrati kao umeće, a čoveka nazvati umetnikom sopstvenog života?

Kao u svakom umeću, i u životu postoji učenje, vežba, usvajanje i primena onoga što smo naučili. Postoji jedna drevna tehnika života koja nas vraća sopstvenoj suštini. Dostupna je svima, a zove se *filozofija*, ljubav prema mudrosti ili put osvajanja onog najvišeg u nama. U meri u kojoj budemo otkrivali ko smo zaista, postajaćemo svakog dana svesnija bića, i ne samo to, već će i svaki naš čin biti otelotvorenje smisla života i izraz slobode. Postoji li veća umetnost od ove?

■ Uredništvo

UMETNOST I UMETNIK

■ Delija Steinberg Guzman

*Umetnost ne treba da bude samo izraz
određenog čovekovog stanju svesti, već i
otkrivanje kosmičke i ljudske tajne.*

J. A. Livraga

Dvojstvo umetnost - umetnik ima istu vrednost kao i druga slična dvojstva, kao kada se govori o Idealu i idealistima, o pravdi i pravnicima, o nauci i naučnicima, a slično je i u mnogim drugim aspektima.

Ideal je to što jeste zahvaljujući idealistima, ali i uprkos njima; čak i ako ne postoje idealisti koji bi ga živeli i prenosili, on će i dalje biti Ideal. Dobri idealisti ga uzdižu, nespretni ga čine predmetom podsmeha, ali ideal je nepromenjivi arhetip koji opstaje kao cilj za sve one koji su sposobni da prevaziđu mrak u sebi i u svojoj okolini.

Kao izraz lepote i odraz lepog, umetnost sama po sebi poseduje određenu stvarnost, čak i kada ne bi postojao ni jedan umetnik

koji bi je razumeo i učinio vidljivom u našem svetu. Umetnik je taj koji treba da dosegne visinu umetnosti, ne zadovoljavajući se time da „umetnošću“ naziva bilo koju aktivnost ili kreativni pokušaj.

Umetnost je danas podložna različitim tumačenjima koja bivaju utoliko subjektivnija što se više trude da to ne budu. Dobar deo autora ističe dva osnovna elementa umetnosti: stvaralaštvo i nezainteresovanost. Stvaralaštvo se shvata kao sposobnost proizvodnje nečeg posve novog. Nezainteresovanost, s druge strane, podrazumeva umetnost radi umetnosti, lišenu drugih interesa i stega. Međutim, možemo li govoriti o istinskom stvaranju nečeg novog pod suncem? Možemo li zamisliti umetnost koja je potpuno slobodna, koja ne bi bila povezana s nekim principima i ciljevima?

Ovo nas dovodi do drugog pitanja: koja je svrha umetnosti? Ponovo ćemo naići na niz odgovora koji nas neće zadovoljiti: umetnost

je imitacija, mimetizam, neka vrsta osećaja ili izraza, sećanje, ili pak formula za moralno usavršavanje... A oko svih tih pretpostavki i dalje se pletu nove i nove polemike.

Naše je mišljenje da trenutna zbrka ideja koja pogađa principe, sredstva i ciljeve, proističe iz potrebe (koja je zapravo strah) da svi budu zadovoljni, a da se pri tom nikome u potpunosti ne daje za pravo, da se ne prihvati prošlost, niti razmišlja o budućnosti, već se sanja u večito pokretnoj sadašnjosti koja nikada ne dostiže zrelost iskustva, niti ukus dubokog znanja.

Nema sumnje, svaki umetnik nastoji nešto da izrazi, svaki filozof nastoji nešto da objasni, a čak i u zbunjenosti izranjaju senke istine. Ali ne može se svaki izraz nazvati umetnošću niti svako objašnjenje filozofijom.

UMETNOST

Analizirajmo nekoliko tačaka. Umetnost je stvaranje: ako to i nije u apsolutnom smislu reči, svakako jeste na planu intuicije-imaginacije na kom čovek naslućuje arhetipove, izvorne ideje i pomoću njih uvek iznova stvara sisteme harmonije univerzuma.

Umetnost je imitacija, bilo žive Prirode,

bilo onih ideja koje nisu očigledne u našem svetu, ali do kojih intuicija može da dopre. Ta imitacija ne umanjuje vrednost umetnosti, naprotiv – dodatno je uvećava što je imitacija verodostojnija i bliža arhetipovim. Na taj način se od imitacije polazi ka istinskom iskustvu stvarnosti.

Umetnost je sećanje, jer duša, prema Platonu, čuva reminiscencije svog božanskog stanja, i premda one nisu uvek jasne i precizne, dovoljno su snažne da pokrenu dobar deo naših predstava i dela.

Umetnost je izraz, ali ne bilo kakvog utiska, impulsa ili haotičnog raspoloženja; ona ne može da bude put bega iz duševnih stanja onoga koji sebe smatra umetnikom. Naprotiv, umetnost treba da izrazi ono najbolje u čoveku i ono najbolje što čovek preuzima od Univerzuma čiji je deo. Čula, osećaji, ideje, intuicije, sve to mora da se pročisti i shvati kao stepenište nužno za sve dublje shvatanje velikog misterija duše i sveta. Nered, praznina, gađenje i užas nisu arhetipovi, oni su posledica nedostatka arhetipova, i sve dok to bude ono što se izražava, neće biti ni umetnosti ni umetnika.

Umetnost je katarza, iako autori poput Hegela ne vole da umetnosti pripisuju moralno savršenstvo kao krajnji cilj; ipak, to savršenstvo

se može posmatrati prirodnim i svojstvenim ishodom umetnosti, iako ne nužno i njenom svrhom. Još su stari Grci videli u umetnosti neprocenjivi izvor pročišćenja, upravo zbog kontakta čoveka s arhetipskim idejama. Ovaj dodir čisti dušu od taloga i daruje joj večnu mladost, jer podstiče maštu i održava je uvek budnom, uvek aktivnom, uvek u potrazi za nečim višim od onog već postignutog.

Umetnost je evolucija, ukoliko se ne zadovoljava pukim oponašanjem svakodnevice, već teži ka usklađivanju s univerzalnim zakonima. Uprkos onima koji, poput Hegela, vide više lepote u stvaralaštvu umetnika nego u samoj prirodi (zar Bog nije umetnik?), dajemo prednost onoj inicijatskoj preporuci iz Glasa Tišine: Pomozi Prirodi i radi zajedno s njom, a ona će te prihvatiti kao jednog od svojih stvaralaca i poštovaće te. Pred tobom će otvoriti vrata svojih tajnih odaja. ...Ona otkriva svoja blaga samo Duhovnom oku.

UMETNIK

Kada je o umetniku reč, navešćemo neke njegove osobine, ali se nećemo ograničavati dogmatskim definicijama koje umanjuju

njegovu umetničku prirodu. On je taj koji donosi na svet umetničko delo posredstvom svoje imaginacije. Dakle, da bi to bilo moguće, potreban je:

- Aktivan um, sposoban da primi, reprodukuje i preobrazi ideje u estetske predstave. Disciplinovana i kreativna mašta potpuno lišena haotične fantazije, a u isto vreme čvrsto povezana s intuicijom.
- Inspiracija, odnosno, intuitivna snaga mašte. Mnogo se govorilo o tome koliko je inspiracija nepredvidiva, ali i dalje ostaje zagonetka šta je pokreće. Međutim, snažna i izgrađena mašta predstavlja pouzdanu vezu sa idejama, odnosno sa inspiracijom.
- Talent i genije, iako nisu isti, oba su neophodna i nadopunjuju se. Talenat je u vezi sa ličnom sposobnošću izražavanja i umetničkog rada. Genije se dotiče inspiracije. Talent bez genija ne prelazi granicu veštine.

Umetnik treba biti istinski “službenik”, tumač Prirode, vešti posrednik između savršenih ideja i ljudi. Njegova je misija da probudi dušu svojih promatrača, a ne samo divljenje.

ESTETIKA I ETIKA

Uzimajući u obzir ovu preobražajnu sposobnost umetnosti i umetnika, pogledajmo sada još jedan aspekt koji je s tim duboko povezan: estetiku u ravnoteži sa etikom.

Rekli smo da umetnost vrši funkciju pročišćenja, moralne transformacije; ovde estetika podstiče etiku, na isti način kao što duboka i bezvremena etika oživljava pojam lepote.

Etički koncepti su neodvojivi od estetskih kada je umetnost uistinu umetnost i kada sadrži autentičnu poruku. Nije reč o etici koja bi bila površna i promenjiva poput moda, ili prilagođena ovom ili onom narodu; već je to skup nepromenljivih vrednosti koje su dirnule dušu svakog čoveka svih vremena.

Sve ono što umetnik jeste, na neki način se odražava u njegovom delu, jer iako intuicija deluje kao medijum i može stupiti u direktan kontakt sa svojim nadahnućima, 'ljudska' ličnost će delimično obojiti konkretan izraz te intuicije. Kada je njegov karakter grub, njegova umetnost, ako uopšte može da se tako nazove, biće takođe gruba i sirova, iako njegova generacija, prožeta istim idejama, možda to neće primetiti u tom trenutku. Tu se i krije tajna pretakanja metafizičkog u fizičko: etika i estetika odražene u umetnosti uz pomoć umetnika.

Nisu bili daleko od ovih ideja oni koji su umetnosti posvetili reči poput ovih koje navodimo, a koje su, ne iscrpljujući temu ni autore, važna potvrda onoga što želimo da istaknemo.

Umetnost zapravo govori o istinskim i unutrašnjim, a ne o iluzornim i prolaznim stvarima.
Đinarađadasa

Umetnost je Duša oslobođena činjenice.
Tomas Karlajl

I zaista, prema prethodno rečenom, umetnost se ne iscrpljuje u umu koji poznaje činjenice, već zahteva intuitivno delovanje da bi se doprelo do „duše činjenica“. Umetnost nas, dakle, u bilo kojoj svojoj grani, vodi ka večitoj suštini strani.

To je ono što je navelo Šilera da kaže da je umetnost „ono što čoveku vraća izgubljeno dostojanstvo“, a Vagnera da je ona „najmoćnija podsticajna snaga ljudskoga života“. Upravo je Vagner sanjao o jednoj celovitoj umetnosti dovoljno širokoj da objedini i magiju i nauku, i da ispuni misiju prebraženja i obnove čoveka. Upravo je on intuitivnom snagom i kolosalnom inspiracijom izložio svoj „kredo“, pretvarajući umetnost u religiju, etiku u metafizičku estetiku. Njegove reči su više nego rečite:

*Verujem u Boga Oca, u Mocarta i Betovena,
kao i u njihove učenike i poslanike. Verujem
u Svetog Duha i u istinu umetnosti, jednu i
neodvojivu. Verujem da ova umetnost potiče
od Boga i da živi u srcu svih ljudi obasjanih
neбом. Verujem da onaj koji je jedan jedini put
osetio njene uzvišene slasti postaje njen vernik
i nikada je ne napušta. Verujem da svi mogu
dosegnuti sreću putem nje. Verujem da će na
poslednjem sudu biti sramotno osuđeni svi
oni koji su se na ovoj zemlji drznuli trgovati
tom uzvišenom umetnošću koju prljaju
izopačenošću srca i grubom senzualnošću.
Verujem, nasuprot tome, da će njeni verni
učenici biti proslavljeni u nebeskoj, blistavoj
esenciji, koja blista sjajem svih sunaca usred
najsavršenijih mirisa i akorda, okupljeni
za svu večnost na božanskom izvoru sve
harmonije. Neka mi bude data tolika milost!*
Amin.

Prevela: Daliborka Kiković

DVA LICA LEPOTE

■ Gordana Čumić

Šta je lepota? Da li je ona samo ono što vidimo očima ili je nešto dublje, nešto što osećamo i razumemo dušom? Na ovo pitanje odgovor daju dva izraza lepote koji se međusobno prepliću: jedan spoljašnji, estetski, i drugi unutrašnji, filozofski.

LEPOTA KOJU OPAŽAMO

Postoji lepota koja nas odmah očara: lepo lice, maštovito uređen vrt, originalni dizajn predmeta, građevina skladno uklopljena u prirodu... Ovo je lepota koju opažamo svojim čulima, koja nas na trenutak zaustavi, ushiti i podari osećaj ispunjenosti. Moćna je i inspirativna.

Ipak, ova lepota je prolazna. Menja se s

vremenom i često zavisi od naših očekivanja ili normi koje postavlja društvo. Koliko god bila moćna, ostaje na površini, pružajući nam samo privremenu radost.

Lepota je u suštini ono što nas podstiče da tragamo za istinom i dobrom; ona je most između materijalnog i duhovnog sveta.

Platon

LEPOTA KOJU OSEĆAMO

Filozofi poput Platona videli su u lepoti nešto više, savršen i večni ideal. Prema njemu, sve što je lepo ovde u našem svetu, samo je odraz te nevidljive, savršene lepote. Platon bi rekao da

do ideje lepote dolazimo putem sećanja duše, jer ono što je lepo dotiče ljudsku dušu, uzdiže je i vodi je ka spoznaji dobra i istine.

Stoga, ova lepota ne dolazi spolja, ona dolazi iznutra. To je lepota dobrote, iskrenosti i ljubavi, harmonija koja nas povezuje sa najvišim vrednostima. Ona nije prolazna, jer ostaje u nama, čak i kada prođu trenutni doživljaji.

LEPOTA I SVETLOST

Lepota nije u licu; lepota je svetlost u srcu, rekao je Halil Džubran. Njegove reči podsećaju nas da prava lepota dolazi iz dubine našeg bića, iz svetlosti koja zrači kroz naše misli, osećanja i dela. To je lepota koja je večna i nije vezana za ono što imamo, već za ono što jesmo.

LEPOTA KAO PUTOVANJE KA SOPSTVU

U svetu koji nas okružuje, lepotu bi možda trebalo da doživljavamo kao put, koji počinje od onog što vidimo, a vodi nas ka onome što

osećamo i postajemo. Zalazak sunca nije lep samo zbog svojih boja, već zato što nas podseća na sklad sveta. Delo umetnika nije vredno samo zbog forme kroz koju je iskazano, već zbog misli i osećanja koje prenosi.

Lepota je sjaj istine.

Platon

U našem prolaznom i nesavršenom svetu, lepota ne može da bude tek jedan tren, već bezvremeno traganje za smislom. Ona nije nešto što posedujemo, već ono što otkrivamo i stvaramo.

Možda i ne slutimo da kada tragamo za lepotom, tražimo delić sopstvene duše. Ta potraga zahteva otvorenost srca i uma. Svaki korak koji iznutra preduzmemo prema lepoti: iskrena misao, čin dobrote, trenutak istinskog stvaralaštva, menja i nas i svet oko nas.

Ne čekaj da ti lepota dođe. Stvori je! Izrazi je i podeli je sa drugima. Tako će ono što nosimo u sebi postati ono što živimo i u čemu živimo.

NAJVIŠE PLANINE

■ Daliborka Kiković

Ko od nas nije doživeo onu čudesnu tišinu, mir i spokoj kada se uspeo na vrh neke planine? Nije bitno kolika je planina, kada se uspnemo osećamo isto. Na vrhuncima se menja naša perspektiva i odjednom je sve drugačije. Pogledom pokušavamo prepoznati put koji smo prošli, dokučiti gde se nalazi neka nama poznata tačka, a kada neku od njih pronađemo pogledom, opet nam se čini drugačija, kao da to nije onaj isti put kojim smo prošli. Na vrhuncu zaboravljamo težinu uspona. Zaboravljamo gudure, klance, strme litice, zaboravljamo na umorne noge i težinu tereta koji smo nosili. Na vrhu planine nestaju svi strahovi. Kao da smo odjednom dobili krila, lagani smo poput pera. Možda bismo očekivali da će nas obuzeti osećaj pobede. Ali pojavljuje se nešto drugo: shvatamo

koliko smo mali, tek jedna tačkica sveta. Naše srce kuca u ritmu prirode, osećamo se njenim delom i želeli bismo zauvek ostati tu, na tom vrhu, u tom osobitom stanju svesti, unutrašnjeg mira i spokoja.

Na vrhove planina drevni su ljudi smeštali prestole svojih božanstava, čudesne dvorce i gradove u kojima prebivaju besmrtnici. Na tim posebnim mestima prebivaju bogovi koji bdeju nad svetom, ali su ipak su od njega odvojeni. Oni ostaju večno mladi i ne dotiču ih ljudske godine. Do prestola bogova uvek postoje putevi. Utirali su ih veliki heroji koji su svojim delima pokazali ljudima kako se uspinje do vrha. Svaki heroj za oca ili majku ima božansko biće, dok mu je drugi roditelj ljudsko biće. Premda su jednim svojim

delom božanske prirode, oni nisu besmrtnici, već besmrtnost moraju zaslužiti. Prolazeći kroz brojna iskušenja, pobeđujući u brojnim bitkama oni konačno to uspevaju ostvariti i pridružuju se gozbi bogova na nevidljivim duhovnim vrhuncima.

Poput heroja, svaki je čovek dete neba i zemlje. Ima u sebi božansko i ljudsko. Nebesku, večnu dušu i zemaljsko, prolazno telo. Hodajući zemaljskim putevima, pobeđujući brojna čudovišta straha, sebičnosti, oholosti, pohlepe, licemerja, korak po korak približavamo se vlastitoj besmrtnosti. Vodeći tu unutrašnju borbu sami sa sobom, postajemo svesni druge strane naše prirode koja se sve više izražava u svemu što radimo. Korak po korak, približavamo se vlastitom nutarnjem vrhuncu, mestu s kojeg

se sve jasnije vidi, mestu gde sve dobija smisao, mestu na kojem prepoznamo zakone sveta, svrhu života i njegov smisao. Svaki korak na tom putu osvajanja otkriva nam smisao onoga što smo prošli, ali i delić onoga što nas još čeka.

Sledeći put kada se zagledamo u neki planinski vrh ili se uspnemo na njega, kada nam dođe da raširimo ruke i zagrlimo ceo svet, setimo se da to tiho, usamljeno mesto postoji u nama. To je mesto čistote, ljubavi, lepote i dobrote koje počiva u duši. To je naš vlastiti vrh prema kojem se možemo uspinjati svakoga dana, korak po korak, sve dok ga jednoga dana ne osvojimo.

ŠTA JE NOVO U NOVOJ AKROPOLI?

U Srbiji

Volonteri Nove Akropole u Novom Sadu obeležili su „Dan umetnosti“ programom pod nazivom „Hramovi Egipta – jedinstvo kroz različitosti“.

Egipatski hramovi bili su centri kulturnog života ove drevne civilizacije. Kroz predavanje,

recital i izložbu arheoloških reprodukcija predstavljene su vrednosti koje su prožimale različite sfere egipatske kulture kao što su religija, umetnost, nauka i politika.

Beogradski ogranak Nove Akropole obeležio je Dan Umetnosti predavanjem Teatar misterija u staroj Grčkoj i radionicom na kojoj su učesnici u podeljeni više grupa razgovarali o Eshilovim i Sofoklovim tragedijama i njihovoj pedagoškoj funkciji. Ovo veče posvećeno umetnosti završilo se predstavom *Mit o Demetri i Perzefoni* u izvođenju volontera Nove Akropole. Na ovaj način još jednom je dotaknuta misterija ljudske duše, kroz preporod koji je nužan za prirodu i za svako ljudsko biće.

ŠTA JE NOVO U NOVOJ AKROPOLI?

U svetu

Povodom Dana planete Zemlje, članovi Nove Akropole Podgorica, u saradnji sa NVO Paradigma, organizovali su ekološku volontersku akciju u okviru projekta Urban Garden Podgorica.

Tokom ove ekološke akcije, oko 40 volontera je popravilo sistem za navodnjavanje, očistilo baštu od korova, rasporedilo kompost po centralnom delu bašte, pripremlilo zemlju za sadnju, zasadilo rasad paradajza i boranije, orezalo i očistilo voćke i zasadilo čemprese.

Nova Akropola Oeiras-Kaškaiš (Portugal) organizovala je Festival Zemlje - događaj posvećen lepoti i mudrosti prirode. Program je otvoren predavanjima o lekovitom potencijalu biljaka, geometriji ćelija, pčelama, konceptu emergencije i otkrićima poput Gobekli Tepea. Usledilo je recitovanje poezije, ples, zajedničko pevanje i zdravica u čast Majke Zemlje.

FESTA DA TERRA na Nova Acrópole Oeiras-Cascais

Povodom Dana umetnosti, članovi Nove Akropole u Londonu priredili su radionice plesa i crtanja, kao i predstavu inspirisanu delom Mali princ. Program je zaokružen predavanjem „Umetnost i umetnost življenja“, koje je ukazalo na to da i samo življenje može biti oblik umetnosti – i da se principi filozofskog života ne razlikuju od onih koje umetnici primenjuju u svom stvaralaštvu.

PREDSTOJEĆI DOGAĐAJI

BEOGRAD:

RADIONICA: NAPRAVI SVOJE DRVCE

ČETVRTAK 21. AVGUST 2025. OD 19 Č.

BRANKOVA 24, BEOGRAD.

PRIJAVA JE OBAVEZNA. VIŠE INFORMACIJA NA: 065 82 12 384 | PREDAVANJA@NOVA-AKROPOLA.RS

PREDAVANJE: IMA LI ŽIVOT SMISLA? – DA, ALI...

NEDELJA 21. SEPTEMBAR 2025. U 19 Č

BRANKOVA 24, BEOGRAD

ULAZ JE SLOBODAN. VIŠE INFORMACIJA NA: 065 82 12 384 | PREDAVANJA@NOVA-AKROPOLA.RS

RAZGOVOR O KNJIZI: GLAS TIŠINE

PONEDELJAK 13. OKTOBAR 2025. U 19 Č

BRANKOVA 24, BEOGRAD

ULAZ JE SLOBODAN. VIŠE INFORMACIJA NA: 065 82 12 384 | PREDAVANJA@NOVA-AKROPOLA.RS

KURS PRAKTIČNE FILOZOFIJE – UPOZNAJ SEBE

UTORAK 21. OKTOBAR 2025. U 18 Č

BRANKOVA 24, BEOGRAD

065 82 12 384 | KURS@NOVA-AKROPOLA.RS | PRIJAVA JE OBAVEZNA,

BROJ MESTA JE OGRANIČEN. [LINK DO PRIJAVE](#)

NOVI SAD:

RADIONICA: IZRADA ARHEOLOŠKIH REPRODUKCIJA

PETAK 22. AVGUST 2025. OD 19 Č.

SONJE MARINKOVIĆ 12, NOVI SAD.

PRIJAVA JE OBAVEZNA. VIŠE INFORMACIJA NA: 065 82 12 384 | NOVISAD@NOVA-AKROPOLA.RS

RADIONICA: IZRADA ARHEOLOŠKIH REPRODUKCIJA

PETAK 29. SEPTEMBAR 2025. U 18 Č

SONJE MARINKOVIĆ 12, NOVI SAD.

PRIJAVA JE OBAVEZNA. VIŠE INFORMACIJA NA: 065 82 12 384 | NOVISAD@NOVA-AKROPOLA.RS

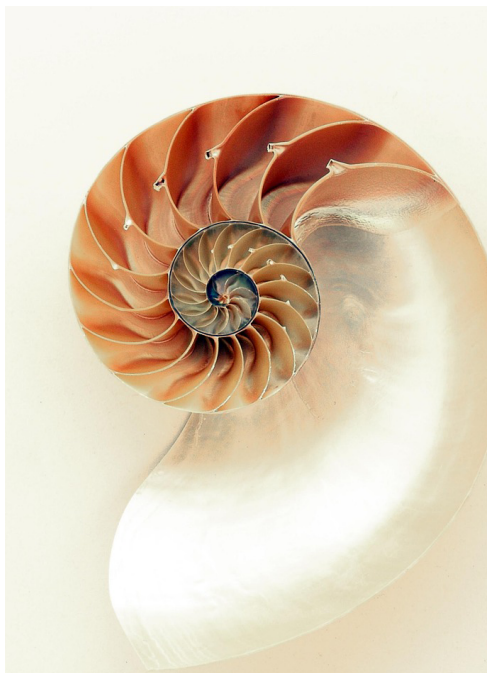
PREDAVANJE: ASPEKTI VREMENA U GRČKOJ MITOLIGIJI

PETAK 29. SEPTEMBAR 2025. U 19:30 Č

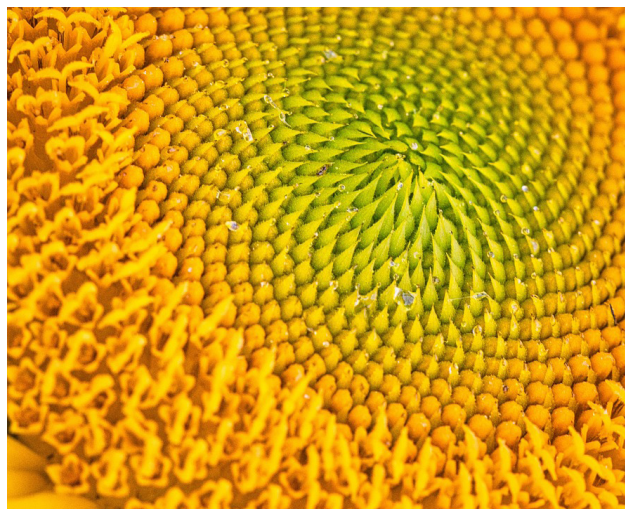
SONJE MARINKOVIĆ 12, NOVI SAD.

VIŠE INFORMACIJA NA: 068 80 22 390 | NOVISAD@NOVA-AKROPOLA.RS

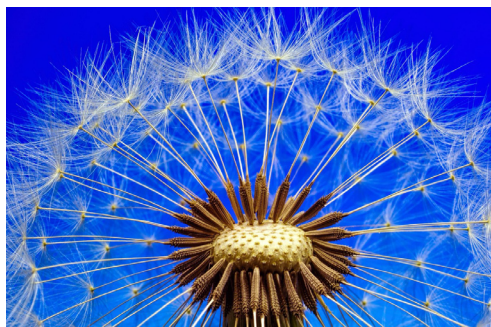
MATEMATIKA U PRIRODI

Logaritamske spirale koje vidimo u svetu životinja i u svemiru slede precizne matematičke principe rasta.

Raspored latica, semenki ili grana kod mnogih biljaka često prati Fibonačijev niz, stvarajući obrasce koji deluju prirodno harmonično.

Simetrija je u prirodi odraz uravnoteženosti i optimalne strukture.

